

زاده، ۱۳۹۱) بوده که هدف از این تحقیق، شناسایی و رتبه‌بندی مهم‌ترین عوامل مؤثر بر جذب و نگهداشت استعداد‌های علمی در دانشگاه‌ها است. نتایج نشان می‌دهد که عامل جو تحقیق و پژوهش بیشترین تأثیرگذاری را در جذب استعدادها در دانشگاه تهران دارد. مرتبط با موضوع توانمندسازی نخبگان و استعدادها در سازمان‌های دانش‌محور نیز مطالعه‌ای دیگر در این زمینه با عنوان «طراحی و توسعه مدل استراتژیک توانمندسازی منابع انسانی در سازمان‌های دانش‌محور» (جزنی، رستمی، ۱۳۹۰) به انجام رسیده که نتایج به‌دست‌آمده نشان داد که از بین عوامل مؤثر بر توانمندسازی استراتژیک، عامل بعد استراتژیک، بیشترین تأثیر را در توانمندی کارکنان دارد و مؤلفه بعد ساختاری، اولویت بعدی را در اختیار دارد و در نهایت بعد فردی کمترین تأثیر را در توانمندی کارکنان دارد.

همچنین مطالعه‌ای دیگر با عنوان «بررسی تأثیر عملکرد نخبگان سیاسی بر فرآیند پیشرفت سیاسی جمهوری اسلامی ایران» (احمدی، اسدی، ۱۳۹۶) در این زمینه به انجام رسیده است که محققان معتقدند که برنامه‌ریزی نخبگان سیاسی، اجماع‌نظر نخبگان سیاسی بر اهداف و سازوکارهای پیشرفت سیاسی، تقویت جامعه مدنی، شفافیت نخبگان سیاسی و فرهنگ سیاسی متناسب با پیشرفت از مهم‌ترین پیش‌نیازهای فرایند پیشرفت سیاسی ج.ا.ایران است که می‌تواند در رفع موانعی چون ضعف جامعه مدنی، عدم شکل‌گیری مناسب نهادهای سیاسی، عدم پایداری به قانون و کامل نشدن فرایند رقابت و مشارکت سیاسی در جامعه ایران، مؤثر واقع شود.

دیگر مطالعه‌ای که در این زمینه صورت گرفته است با عنوان «ارائه الگوی توسعه خلاقیت و نوآوری‌های علمی اعضای باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان بر اساس عوامل فردی» (کوثری و همکاران، ۱۳۹۳) بوده که نتایج نشان می‌دهد، متغیرهای هوشمندی، حل مساله و موفقیت‌طلبی مهم‌ترین متغیرهای روان‌شناختی فردی هستند که به‌صورت مستقیم بر خلاقیت و نوآوری علمی اعضای باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان تأثیر گذارند.

«بررسی و تحلیل برنامه‌های بنیاد ملی نخبگان در حوزه‌های «شناخت و